

mijmering / kaketo

Onlangs woonde ik een voorstelling bij over muzikaliteit. Vragen als: ben jij muzikaal, is je buurman het, wat is muzikaliteit eigenlijk en spelen genen een rol zouden aan bod komen. Ook over vogels zou het gaan, onder meer over de vraag of die zelf genieten van de

klanken die ze voortbrengen. Bij een merel of een lijster zou ik me dat kunnen voorstellen, maar je zult maar duif zijn en de hele dag dat irritante ronkende geroekoekoe uit je keel moeten persen.

Als eerste sprak een hooggeleerde professor in de muziekcognitie, als tweede een eveneens hooggeleerde onderzoekster op gebied van genetica. De eerste deed zijn verhaal losjes en enigszins blasé, de tweede kwam met overtuigende en goed gedocumenteerde gegevens en had bovendien een musicerende tweeling bij zich, focuspunt van haar onderzoek. Wat ik miste bij beide lezingen over muzikaliteit was muziek. Nou snap ik wel dat er bij wetenschappelijk onderzoek naar muzikaliteit meer valt te meten dan of je van Mozart houdt of van Strawinsky, van jazz of van dance, maar iets over wat al die sterk verschillende muziekstijlen met de mens doen had ik toch wel interessant gevonden. De genetica en haar tweeling raakten het aan, de professor maakte er geen woord aan vuil, hij had zijn verhaal opgebouwd rondom een filmpje van een op de maat van lawaaijerige housemuziek dansende en headbangende kaketo. Hilarisch. Vond men.

De vogel zal er vermoedelijk weinig van hebben geleden, maar ik vond het gênant om te zien hoe een onnozel dier wordt geëxploiteerd door zijn ginnegappende eigenaren, en irritant hoe een professor van naam zijn publiek vermaakt met zo'n flauw filmpje. Als ik een kaketo was diende ik een klacht in bij de BMGV, de Bond tegen Misbruik van Gevederde Vrienden. Okay, ook flauw, maar toch. Voor de vogel had ik sympathie, voor degenen die met dat dier de show stalen niet.